

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

í t é l e t e

Az ügy száma: Gfv.III.30.058/2026/12.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

Dr. Tibold Ágnes bíró

Dr. Zumbók Péter bíró

A felperes: felperes1

A felperes képviselője: Dr. Kőhidi Ákos ügyvéd (cím1)

A felperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozó: beavatkozó1

A beavatkozó képviselője: Dr. Asztalos Gábor ügyvéd cím2

Az I. rendű alperes: alperes1

Az I. rendű alperes felszámolója: felszámoló2

.

A II. rendű alperes: alperes2

A III. rendű alperes: alperes3

A II. rendű és III. rendű alperes képviselője: Jalsovszky Ügyvédi Iroda (cím3)

A III. rendű alperes képviselője: Luszczy Ügyvédi Iroda (cím4)

A per tárgya: védjegyátruházási szerződések érvénytelensége

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek: II. rendű és III. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 15.Gf.40.084/2025/11/II. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Fővárosi Törvényszék 11.G.42.737/2023/50-II. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmét hivatalból elutasítja.

A jogerős ítéletet a II. rendű és a III. rendű alperes felülvizsgálati kérelmével támadott részében hatályában fenntartja.

Kötelezi a II. rendű és a III. rendű alperest, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 1.016.000 (egymillió-tizenhatezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a felperes 755.208 (hétszázötvenötezer-kétszáznyolc) forint csatlakozó felülvizsgálati eljárási illeték visszatérítését kérheti az adóhatóságtól.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felszámolás eredményeként megszűnt EVM Zrt. – a per korábbi felperese (a továbbiakban: korábbi I. rendű felperes) – mint jogátruházó és az I. rendű alperes mint jogszerző 2013 novemberében három védjegyátruházási szerződést kötött.

[2] A 2013. november 14-i védjegyátruházási szerződéssel az 1. számú mellékletben felsorolt két védjegy (.. szóösszetétel védjegy, ... ábrás védjegy) átruházásában állapodtak meg a szerződő felek összesen 60.000 forint ellenében. A melléklet az ott szereplő két védjegy ellenértékét egyenként 30.000 forintban határozta meg.

[3] A 2013. november 15-i újabb védjegyátruházási szerződésnek a megállapodás mellékletében felsorolt harminchárom védjegy volt a tárgya, melyek ellenértékét a szerződés melléklete egyenként ugyancsak 30.000 forintban, mindösszesen 990.000 forintban határozta meg, szemben a szerződés szöveges tartalmával, ahol az átruházott védjegyek egybeszámított ellenértéke csak 60.000 forintban szerepelt.

[4] A 2013. november 18-i védjegyátruházási szerződéssel a korábbi I. rendű felperes a megállapodás mellékletében megnevezett két védjegyet (EXOTIC szóvédjegy, KOMFORT szóvédjegy) ruházta át az I. rendű alperesre, melyek ellenértékét egyenként ebben az esetben is 30.000 forintban, összesen 60.000 forintban határozták meg a szerződő felek.

[5] Az I. rendű alperes ezt követően a II. rendű alperesre ruházta át a védjegyeket a köztük 2014. május 1-jén létrejött védjegyátruházási szerződéssel, melyben a mellékletben felsorolt harminchét, egyenként 35.000 forint értékű védjegy átruházásának ellenértékét összesen 1.295.000 forintban kötötték ki.

[6] A 2015. július 21-i védjegyátruházási szerződés értelmében a II. rendű alperes mint jogátruházó a III. rendű alperesnek értékesítette a megállapodás mellékletében felsorolt védjegyeket összesen 35.000.000 forint ellenében.

[7] A korábbi I. rendű felperes és az I. rendű alperes egyaránt felszámolás alá került.

[8] A korábbi I. rendű felperes az ellene 2014. február 4-én kezdeményezett felszámolási eljárásban 2015. november 9-i kezdő időponttal állt felszámolás hatálya alatt. A felszámolást megelőző képviselője nem tett eleget a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról

szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 31. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségének; nem adta át a felszámolónak a társaság könyvelési anyagát és a fenti védjegyátruházási szerződéseket sem. A felszámoló vagyunkutatásra irányuló tevékenysége során 2016. június 14-én szerzett tudomást az I. rendű alperessel kötött 2013. november 15-i védjegyátruházási szerződésről.

[9] A korábbi I. rendű felperes mint engedményező és a felperes mint engedményes között a felszámolási eljárás keretében jött létre 2017 decemberében engedményezési és jogátruházási szerződés.

[10] A korábbi I. rendű felperest – felszámolási eljárásának befejezésével – a cégbíróság 2022. február 18-án törölte a cégjegyzékből.

A felperesek keresete és az alperesek ellenkérelme

[11] A per korábbi I. rendű felperese felszámolója útján 2016. augusztus 10-én terjesztett elő keresetet, melyben a Cstv. 40. § (1) bekezdés b) pontja alapján az I. rendű alperessel 2013. november 15-én kötött védjegyátruházási szerződés érvénytelenségének megállapítását, az érvénytelenség jogkövetkezményeként pedig a Cstv. 40. § (1a) bekezdése szerint az eredeti állapot helyreállítását és a II. rendű és a III. rendű alperes tūrésre kötelezését kérte arra, hogy az átruházott védjegyekkel kapcsolatos tulajdonjoga visszajegyzésre kerüljön a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala és az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala által vezetett lajstromba. Keresetét 2017. március 7-én kiterjesztette az I. rendű alperessel kötött további védjegyátruházási szerződésre is.

[12] A per folyamán a korábbi I. rendű felperes mint engedményező és a felperes mint engedményes között létrejött engedményezési és jogátruházási szerződés alapján az elsőfokú bíróság jogerős végzésével megengedte a felperes perbelépését, majd külön végzéssel megszüntette a pert a korábbi I. rendű felperes vonatkozásában.

[13] Az elsőfokú bíróság 11.G.43.183/2016/227-I. számú ítéletét, mellyel a keresetet a felperes keresetelőségi jogának hiánya miatt utasította el, a másodfokú bíróság a 15.Gf.40.179/2023/7. számú végzésével hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A végzés indokolása szerint tévesen állapította meg a törvényszék, hogy a korábbi I. rendű felperes és a felperes között létrejött engedményezési és jogátruházási szerződés perlési jogosultság átruházására irányult: a szerződő felperesek a perben már érvényesített valamennyi, anyagi jogból fakadó követelés és jog engedményesre való átruházásában állapodtak meg.

[14] A felperes a módosított kereset szerint kérte, hogy a bíróság állapítsa meg a volt I. rendű felperes és az I. rendű alperes között 2013. november 14-én, 2013. november 15-én és 2013. november 18-án létrejött védjegyátruházási szerződések érvénytelenségét és alkalmazza az eredeti állapot helyreállításának jogkövetkezményét, az alpereseket mindezek tūrésére kötelezve. Kérte továbbá az I. rendű alperes és a II. rendű alperes 2014. május 1-jei, valamint a II. rendű alperes és a III. rendű alperes 2015. július 21-i védjegyátruházási

szerződése semmisségének megállapítását és az érvénytelenség jogkövetkezményeként az eredeti állapot helyreállítását. Az eredeti állapot helyreállításával kérte a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának és az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalának megkeresését a még védjegyoltalom alatt álló (általa tételesen megjelölt) védjegyek vonatkozásában a felperes tulajdonjogának védjegylajstromba történő visszajegyzése, a II. rendű és a III. rendű alperes jogszerzésének törlése és a felperes jogszerzésének védjegylajstromba történő bejegyzése iránt.

[15] Keresetét a korábbi I. rendű felperes és az I. rendű alperes védjegyátruházási szerződéseinek érvénytelensége tekintetében elsődlegesen a Cstv. 40. § (1) bekezdés b) pontjára és a Cstv. 40. § (1a) bekezdésére, másodlagosan a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 200. § (2) bekezdésére, harmadlagosan a régi Ptk. 202. § (2) bekezdésére alapította. Az alperesek által kötött szerződések semmissége kapcsán pedig a régi Ptk. 117. § (1) bekezdésére, 200. § (2) bekezdésére hivatkozott.

[16] Az I. rendű alperes érdemi nyilatkozatott nem tett a perben. A II. rendű és a III. rendű alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és a másodfokú határozat

[17] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott és utóbb kijavított ítéletével megállapította, hogy a per korábbi I. rendű felperese és az I. rendű alperes között 2013. november 14-én létrejött védjegyátruházási szerződés (amelynek tárgya a .. szóösszetétel védjegy és a .. .. ábrás védjegy), a 2013. november 15-én létrejött védjegyátruházási szerződés (amelynek tárgya a szerződés 1. számú melléklete szerint 1-33. sorszám alatt felsorolt védjegyek) és a 2013. november 18-án létrejött védjegyátruházási szerződés (amelynek tárgya az EXOTIC szóvédjegy és a KOMFORT szóvédjegy), továbbá az I. rendű és a II. rendű alperes között 2014. május 1-jén létrejött védjegyátruházási szerződés és a II. rendű és a III. rendű alperes között 2015. július 21-jén létrejött védjegyátruházási szerződés érvénytelen.

[18] Megkereste a bíróság a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalát, hogy a 159802 Ultra Acid (szóösszetétel); a 133486 U. D. (szó) védjegyek vonatkozásában a II. alperes jogszerzését törölje és a felperest a lajstromba jogosultként jegyezze be; a 191961 bip (színes ábrás), a 189832 bip Silk & Cream (színes térbeli), a 187046 MIRACULUM (szó); a 133497 ULTRA (szó), a 195733 ultra (színes ábrás), a 145999, ULTRA AKTÍV (szóösszetétel), a 145998 ULTRA BELL (szóösszetétel), a 145995 ULTRA BELLA (szóösszetétel), a 187047, U. D. (szóösszetétel), a 124776 .. (szóösszetétel), a 194713 .. .. (ábrás) védjegyek vonatkozásában pedig a III. rendű alperes jogszerzésének törlése és a felperes lajstromba jogosultként történő bejegyzése iránt.

[19] A 005391214 (OHIM), U. D. (szó) (CTM) – (EUTM) védjegy vonatkozásában

a bíróság az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalát kereste meg a III. rendű alperes jogszerzésének törlése és a felperes lajstromba jogosultként történő bejegyzése érdekében. Az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű alpereseket mindezek türése kötelezte.

[20] A II. rendű és a III. rendű alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és a per korábbi I. rendű felperese, valamint az I. rendű alperes között 2013. november 14-én és 2013. november 18-án létrejött védjegyátruházási szerződések érvénytelenségének megállapítására és az érvénytelenség jogkövetkezményeinek alkalmazására, valamint az I. rendű alperes és a II. rendű alperes között 2014. május 1-jén, a II. rendű alperes és a III. rendű alperes között 2015. július 21-jén létrejött védjegyátruházási szerződések érvénytelenségének megállapítására irányuló keresetet elutasította. A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala megkeresését annyiban változtatta meg, hogy abból a .. és a .. .. védjegyekre vonatkozó felhívást mellőzte. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[21] A jogerős ítélet indokolása szerint a másodfokú bíróság azért nem találta alaposnak a fellebbezést az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló részében, mert az elsőfokú bíróság azzal, hogy a fellebbező alperesek által elfogultnak tartott szakértőt nem zárta ki a perből, nem követett el eljárási szabálysértést [a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 178. §]. Az elsőfokú bíróság ugyanis indokát adta az ítéletében annak, hogy miért nem tekintette a kirendelt szakértőt elfogultnak; az ítélet indokolásával a másodfokú bíróság maga is egyetértett. Az elsőfokú bíróság ítéletében kitért a szakértői vélemény bizonyítékként való mérlegelésénél figyelembe vett szempontokra is. Határozatának indokolásából az is világosan megállapítható, hogy mely tényeket tekintett a szakvélemény alapján megállapíthatónak, miáltal teljesítette az indokolási kötelezettségét [rég Pp. 221. § (1) bekezdés] is.

[22] Az ügy érdemét tekintve – az indokokra is kiterjedően – egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperes rendelkezett az ügyben perbeli legitimációval. A felszámolási vagyoni értékesítése során létrejött 2017. december 12-i engedményezési és jogátruházási szerződés vizsgálatával kiemelte, hogy a felperes jogi érdekeltsége anyagi jogosultságán alapul; a megállapodásból nem következett a klasszikus perbizomány megállapíthatósága, sem a perlési jog anyagi jogi jogosultság nélküli átruházása, sem a bizomány intézményének jelentősége. A felperes a védjegyjogosultság átruházásával anyagi jogi jogosultjává vált a perbeli védjegyeknek, követelése saját javára – és nem a korábbi I. rendű felperes javára – irányult.

[23] A 2013. november 15-i védjegyátruházási szerződés eredményes megtámadására tartozóan rögzítette a jogerős ítélet, hogy a jogügyletet a per korábbi I. rendű felperese – az elsőfokú bíróság által helyesen feltárt és értékelt körülmények alapján – a Cstv. 40. § (1) bekezdésében meghatározott határidőben támadta meg. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletének indokaival, amelyek lényege szerint a szakértő aggálytalan szakvéleményt adott a brand vagy védjegycsalád értékelési módszer alkalmazásával arról, hogy az ügybeli védjegycsoport tagjainak vételkori egyedi piaci átlagértéke 5.400.000 forint/darab értéket jelentett, és mindez a szolgáltatás- ellenszolgáltatás értéke között jelentős (180 szoros) különbséget tett kimutathatóvá a szerződésben védjegyenként kikötött 30.000 forintos vételárhoz képest. A szóban forgó szerződés ezért harmadik személy javára feltűnően aránytalan értékkülönbséggel megkötött visszerthes jogügyletnek minősült, és megvalósította a Cstv. 40. § (1) bekezdés b) pontjában megfogalmazott tényállást. A fellebbezéssel kapcsolatban hangsúlyozta a másodfokú bíróság, hogy maguk a szerződő felek is egységesen határozták meg az átruházott védjegyeket a megállapodásukban, ezért megalapozatlanul

kifogásolták a II. rendű és a III. rendű alperesek, hogy a szakértő nem tisztázta a brand (védjegycsalád) fogalmát. Az átruházott védjegyek forgalmi értékének megállapításánál – a szerződésben alkalmazott móddal egyezően – a jogi egységnek minősülő szolgáltatás forgalmi értékét kellett a szakvéleménynek számszerűsítene, ami egyenként azonos ár meghatározásához vezetett. A perbeli szerződésben kikötött szolgáltatás forgalmi értékének szakértői megállapítása összhangban áll ezáltal azzal a móddal, ahogyan a szerződő felek maguk a vételárat meghatározták.

[24] Mivel a Cstv. 40. § (1a) bekezdése alapján a régi Ptk. érvénytelen szerződésre vonatkozó rendelkezéseit kellett alkalmazni, a 2013. november 15-i védjegyátruházási szerződés eredményes megtámadása folytán kérhette a felperes az eredeti állapot helyreállítását és a vagyontárgyra a vagyontárgy elidegenítését követően alapított és közhiteles nyilvántartásba bejegyzett jog törlését is. Helytállónak tekintette ezért az ítéletábra az elsőfokú ítélet megoldását, és a keresetnek megfelelő rendelkezést az érvénytelenség alkalmazni kért jogkövetkezményéről. A fellebbezés érvelésével szemben rögzítette, hogy lehetséges volt az eredeti állapot helyreállítása a fennmaradt védjegyeket illetően, aminek nem volt akadálya az sem, hogy az I. rendű alperes a neki visszajáró szolgáltatást a korábbi I. rendű felperes jogutód nélküli megszűnése miatt már nem tudja hitelezői igényként érvényesíteni. A szolgáltatás természetbeni visszaszolgáltatásával ugyanis a sérelmet szenvedett fél érdekhelyzetének integritását (épségét, sértetlenségét) kell helyreállítani.

[25] A másodfokú bíróság a Cstv. 40. §-ában szabályozott megtámadási perek sajátosságaira figyelemmel kifejtette, hogy a Cstv. vizsgált szabályának hitelezővédelmi rendeltetéséből következik a visszajáró szolgáltatás kérdésének megítélése, amely a törvényhely tételes szabályai szerint eltér az érvénytelenség jogkövetkezményeinek a régi Ptk.-beli alkalmazásától. A Cstv. 40. § (1a) bekezdése az érvénytelenség jogkövetkezményeit fedezetelvonást szabályozó tényállásokhoz rendeli alkalmazni. Az eredeti állapot helyreállítása a Cstv. szabályozási keretei között nem abban az értelemben egységes jogintézmény, hogy csak a nyújtott szolgáltatások kölcsönös visszaszolgáltatásával valósulhat meg. Amennyiben az adós által kapott szolgáltatás a felszámolási vagyon részévé vált, az adós keresetindítása esetén csorbát szenved a nyújtott szolgáltatások visszaszolgáltatásának egyidejűsége és kölcsönössége: az egyidejűségét a felszámolási vagyonból való részesülés jogszabályi rendelkezései [Cstv. 57. §, 58. § (1) bekezdés] zárják ki, a kölcsönösséget pedig a felosztható vagyon hiánya teheti lehetetlenné. A hitelező keresetindítása esetén pedig, mivel nem szerződő fél, az adós viszont a megtámadottal azonos perbeli pozícióba kényszerül, kizárt az eredeti állapot egységes helyreállítása az azonos alperesi pozícióban lévő felek között [2/2010. (VI. 28.) PK vélemény 10. b) pont].

[26] Az előzetek az adott ügyre konkretizálva rögzítette a másodfokú bíróság, hogy az eredeti állapot helyreállítása keretében nem köteles a felperes egyidejűleg visszatéríteni az I. rendű alperes által nyújtott szolgáltatást, mivel erre a korábbi I. rendű felperes sem lett volna egyidejűleg köteles. A pert megindító korábbi I. rendű felperes jogutód nélküli megszűnése folytán nincs olyan jogalany, akivel szemben ez az igény érvényesíthető. A felperes nem vált jogutódjává a megtámadott szerződésben szerződő korábbi I. rendű felperesnek azzal, hogy a peresített védjegyeket a felszámolási vagyon értékesítése során nyilvános pályázat útján ellenérték fejében megszerezte. Mindebből következően a felperes nem volt az I. rendű alperes által adott pénzszolgáltatás visszafizetésére kötelezhető.

[27] A másodfokú bíróság további álláspontja szerint helyes az elsőfokú bíróság döntése abban a kérdésben is, hogy nem volt helye a szerződés érvényessé (vagy a határozathozatalig terjedő időre hatályossá) nyilvánításának a régi Ptk. 237. § (2) bekezdése szerint. E jogkövetkezmény alkalmazásának megfontolására ugyanis csak akkor kerülhetett volna sor, ha az – időközben szintén felszámolás alá került – I. rendű alperesnek lett volna ilyen kérelme a perben, és azzal együtt azt is igazolta volna, hogy az érintett védjegyeknek a szakértői véleményben megállapított forgalmi értékéhez igazodóan képes az ellenszolgáltatás nélkül maradó szolgáltatás visszatérítésére. Az I. rendű alperes azonban nem igazolta és nem is állította, hogy képes az ellenszolgáltatás nélkül maradó szolgáltatás visszatérítésére.

[28] A jogerős ítélet szerint abban viszont téves az elsőfokú bíróság álláspontja, hogy az I. rendű és a II. rendű alperesek 2014. május 1-jei, illetve a II. rendű és a III. rendű alperesek 2015. július 21-i szerződéseinek érvénytelensége megállapítható volt az ügyben. Ez utóbbi védjegyátruházási szerződések nem voltak érvénytelenek a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:107. § (1) bekezdése alapján: a kikötött szolgáltatás – a felperes álláspontjától eltérően – nem minősült lehetetlennek. Az alperesek közti szerződések a korábbi I. rendű felperes és az I. rendű alperes között 2013. november 15-én létrejött szerződés eredményes megtámadása folytán – az abban kikötött szolgáltatást illetően – azonban alkalmatlanná váltak a célzott joghatás kiváltására, azaz arra, hogy a védjegy jogosulti pozíciója átszálljon a vevőre, mivel az átruházó I. rendű alperes nem volt tulajdonos.

[29] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a nem tulajdonostól (nem jogosulttól) való szerzésre és a kereskedelmi forgalomban történő értékesítésre vonatkozó szabályok nem voltak alkalmazhatók az ügyben. Nem osztotta viszont az elsőfokú bíróság álláspontját a 2013. november 14-én és a 2013. november 18-án létrejött védjegyátruházási szerződések semmisségét illetően. Leszögezte, hogy a Cstv. 40. § (1) bekezdésében szabályozott tényállással megegyező történeti tényállás alapján csak akkor kerülhet sor egy általánosabb diszpozíciójú Ptk.-beli érvénytelenségi tényállás – így az elsőfokú bíróság által megállapíthatónak ítélt jóerkölcsbe ütközés miatti semmisség – alkalmazására, ha a történeti tényállás olyan többlettényállási elemet tartalmaz, amely igazolja az ügylet nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütköző jellegét. Az ítéltábla álláspontja szerint azonban a felperes nem hozott fel a szerződések nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütközése körében olyan – a Cstv. 40. § (1) bekezdésében szabályozottakat meghaladó – többlettényállási elemet, amely alapján a támadott szerződések jóerkölcsbe ütközése a régi Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján vizsgálható lett volna.

Felülvizsgálati kérelem, csatlakozó felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

[30] A jogerős ítélet ellen a II. rendű és a III. rendű alperes felülvizsgálati kérelmet, a felperes pedig csatlakozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

[31] A II. rendű és a III. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását, másodlagosan az első- vagy a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, harmadlagosan az elsőfokú ítélet akkénti megváltoztatását kérték, hogy

a Kúria a korábbi I. rendű felperes és az I. rendű alperes között 2013. november 14-én (helyesen: 2013. november 15-én) létrejött védjegyátruházási szerződést nyilvánítsa érvényessé, és rendelkezzen az ellenszolgáltatás nélkül maradt szolgáltatások ellenértékének pénzbeli megtérítéséről.

[32] Arra hivatkoztak, hogy a jogerős ítélet a régi Pp. 3. § (1) és (3) bekezdésébe, 178. § (1) bekezdésébe, 182. § (3) bekezdésébe, 190. § (2) és (3) bekezdésébe, 192. § (1) bekezdésébe, az igazságügyi szakértői működésről szóló 31/2008. (XII. 31.) IRM rendelet (a továbbiakban: IRM rendelet) 10. § (1) bekezdésébe, az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény (a továbbiakban: Szaktv.) 39. § (1)-(2) bekezdésébe, 47. § (4) bekezdésébe, a régi Ptk. 237. §-ába, 239. §-ába, és a Cstv. 40. § (1a) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő. Ellentétes továbbá az 1/2010. (VI.28.) PK véleménnyel.

[33] Állították, hogy a felperes nem rendelkezik az ügyben perbeli legitimációval, mivel a per korábbi I. rendű felperesével kötött engedményezési szerződésnek – tartalmát tekintve – nem volt célja a védjegyjogosulti pozíció átruházása. A felek csupán a megjelölt perekben érvényesített igényeket, jelen perre vetítve a szerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló jogot ruházták át. Ilyen jog önmagában azonban nem állhat, hiszen anyagi jogi jogosultság nélkül nem jön létre olyan jogi érdek sem, amelyre alapítottnak a szerződés érvénytelenségének megállapítását lehetne kérni a bíróságtól. A régi Pp. 3. § (1) bekezdésének sérelméhez vezetett ezért, hogy a jogerős ítélet következtetésével szemben a felperes megállapíthatóan nem szerzett olyan anyagi jogosultságot, amely a perben érvényesíthető lett volna.

[34] Súlyos eljárási szabálysértésként hivatkoztak arra, hogy az ügyben eljáró bíróságok a feltűnő értékaránytalanság megállapítását aggályos szakvéleményre alapozták. A szakvélemény nem volt alkalmas a védjegyek átruházáskori értékének megállapítására, és így a bíróság nem tudott megalapozott döntést hozni a tekintetben, hogy fennállt-e feltűnő értékaránytalanság. A szakvélemény aggályosságát illetően fenntartották az eljárás során 2023. március 17-én és 2024. december 10-én kelt előkészítő iratukban foglaltakat. Kiemelték, hogy a kirendelt szakértővel szemben elfogultság miatt kizárási ok állt fenn, amelyet a perben az alperesekkel szemben tanúsított indulatos magatartása alapoz meg. Megítélésük szerint a szakvélemény helyességéhez nyomatékos kétség fér, mert a szakértő nem a releváns tényeket állapította meg, és alaptalan, a feltárt tényekből logikailag nem következő megállapításokat tett. A kirendelt szakértő a felperes által felkért magánszakértőhöz képest a védjegyek értékét tizenkétszeres mértékben állapította meg. Ilyen nagyságrendi különbség csakis valamely, vagy mindkét szakértő súlyos módszertani hibájából fakadhat. A nagy eltérésre figyelemmel az irányadó bírói gyakorlat szerint a magánszakértői véleményt és a kirendelt szakértői véleményt a bíróságoknak össze kellett volna vetniük, és a gyökeres ellentmondások feloldását meg kellett volna kísérelniük, szükség esetén további bizonyítást lefolytatniuk, erre azonban nem került sor.

[35] Továbbra is sérelmezték, hogy a kirendelt szakértő nem állapította meg a támadott szerződésekben kikötött szolgáltatások, vagyis a védjegyek szerződéskötéskori értékét. A szakértő meg sem kísérelt 2013. előtti adatokat feldolgozni: az általa kért pénzügyi adatok az átruházás utáni kilenc éves időszakra vonatkoztak, és eleve kizárólag a bevételre (és nem is a haszonra) irányultak, ezért nem voltak relevánsak az átruházás előtti érték meghatározásához. Kifogásolták, hogy a szakértő egyáltalán nem határozott meg pontos összegeket minden

egy-egy védjegyre külön-külön vonatkoztatva, csupán egy átlagot számolt. Érvelésük szerint azonban a bíróság csak az egyes védjegyek releváns időszakban képviselt pontos értékeit és az ehhez képest a szerződésben alkalmazott értéket összevetve tudott volna abban a kérdésben állást foglalni, hogy a két érték között észlelhető-e feltűnő értékaránytalanság, és ez a perben támadott szerződések teljes, vagy részleges érvénytelenségét okozza-e.

[36] A szakvélemény aggályosságához vezetett még álláspontjuk szerint, hogy a szakértő nem vizsgálta, a védjegyekkel jelzett termékek piacai hogyan befolyásolták a védjegyek értékét, illetve hogy a védjegyek értékére olyan pénzügyi adatokból következtetett, amelyek teljesen másra vonatkoznak. A szakértő kizárólag a védjegyjogosultak nyilvánosan elérhető számviteli eredményéből igyekezett következtetést levonni, amivel tartalmilag cégértékelést valósított meg, és a cégek értékét azonosította a cégek vagyonában található védjegyek értékével. Egy cég eredménye azonban nyilvánvalóan nem csak és kizárólag a tulajdonában álló védjegyek értékétől függ.

[37] Sétélmezték, hogy a szakértő a saját maga és a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala vonatkozó útmutatója által is szükségesnek tartott, alapvető fontosságú tényeket sem tárta fel. Álláspontjuk szerint amennyiben az alperesek adatszolgáltatása valóban elengedhetetlen volt a szakvélemény elkészítéséhez és ez valóban nem történt meg, akkor a szakértő a régi Pp. 190. § (2) és (3) bekezdése, 192. § (1) bekezdése, vagy a Szaktv. 39. § (1) és (2) bekezdése alapján kísérelhetette volna meg beszerezni a szükségesnek tartott, de hiányzó okiratokat, de erre nem került sor, a bizonyítatlanság következményét ezért a felperesnek kell viselnie.

[38] A szakértői vélemény hiányosságára tartozóan hivatkoztak a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala 2013-ban publikált „Szellemivagyon-értékelés a Szellemi tulajdon nemzeti Hivatalában” c. útmutatóra is, melynek a szakvélemény nem felel meg. Az útmutató 1.5. pontjára utalással, amely szerint ahhoz, hogy a szellemi vagyon értékkel bírjon, mérhető gazdasági hasznót kell generálnia a tulajdonosának, és/vagy növelnie kell más kapcsolódó eszközök értékét, hangsúlyozták, hogy a 2013. november 15-i védjegyatruházási szerződés megkötését megelőzően az átruházott védjegyek nem generáltak mérhető gazdasági hasznót a tulajdonosuknak; a korábbi I. rendű felperes fizetése képtelen helyzetbe került. Mérhető gazdasági hasznót a szakvélemény sem mutatott ki. A szerződésben részes felek az ár megállapításakor csak a védjegyek múltbeli és aktuális tulajdonságait tudták figyelembe venni. A szakvélemény módszerét – hogy a jövedelemből következtetett vissza a védjegyek átruházáskori értékére – az útmutató 4.1 pontjában írtak miatt is hibásnak tartották: a szakértő módszere a cash flow alapú nettó érték-számítás módszerének feleltethető meg, azonban az értéket nem a szakvélemény napjára (ún. jelenérték), hanem a szerződéskötés napjára kellett volna kalkulálni. A cash flow alapú érték meghatározás ugyanakkor számos adat elemzését követeli meg, aminek elvégzése a szakvéleményből egyáltalán nem állapítható meg, ellenkezőleg, a szakértő az útmutató által szükségesnek mondott elemzéseket megállapíthatóan nem végezte el. Az útmutató 4.2. pontja határozza meg, hogy milyen adatok szükségesek a cash flow alapú értékeléshez. Ezek közül azonban a szakvélemény nem tartalmazza a szellemi vagyon hasznos élettartamából hátralevő időt (útmutató 4.2.1), a szellemi vagyon tulajdonosának a közvetlen hasznosításból származó bevételeit és licenciadíjakból származó bevételeit (útmutató 4.2.2.1 és 4.2.2.2), a szellemi vagyonhoz kapcsolódó tervezett költségeket és ezek ütemezését (útmutató 4.2.3), a diszkontrátát (útmutató 4.2.4). A szakértő vizsgálati módszere, ezáltal a vizsgálatának eredménye ezért helytelen, aggályos.

[39] A jogerős ítélet jogsértő jellegét arra hivatkozással is állították, hogy az érvénytelenség jogkövetkezményeként az eredeti állapot helyreállítása szerintük nem alkalmazható. Ennek egyik oka, hogy a védjegyek átruházása – a bírói gyakorlatban kimunkáltak szerint az üzletrész-átruházáshoz hasonlóan – irreverzibilis szolgáltatás. Állították, hogy a védjegyet körülvevő előnyös vagy hátrányos gazdasági tevékenység, és a védjegy oltalmi idejének folyamatos csökkenése miatt logikailag kizárt az eredeti állapot helyreállítása. A védjegy értéke állandóan változik, hasonlóan az üzletrészéhez. Az 1/2010. (VI. 28.) PK vélemény 3. pontjára utalással hangsúlyozták, hogy csak dolog átruházása esetén lehetséges az eredeti állapot helyreállítása, más (pl. üzletrész, védjegy átruházása) szolgáltatásoknál nem. A perbeli szerződések tárgya védjegy; a védjegy vagyoni értékű jog, ezért a keresettel érintett védjegyek a szerződések érvénytelensége esetén sem szolgáltatathatók vissza természetben.

[40] Arra a körülményre tekintettel, hogy az adott esetben nincs, aki visszatérítse az I. rendű alperes által nyújtott szolgáltatást, rámutattak, hogy mind az első-, mind a másodfokú bíróság kirívóan okszerűtlenül, a logika szabályaival ellentétesen indokolta döntését az eredeti állapot helyreállításával kapcsolatban. Sérelmezték, hogy a jogerős ítélet ellentmondásosan megállapítja egyfelől, hogy az eredeti állapot helyreállításának jogi akadálya nincs, másfelől viszont úgy foglal állást, hogy az I. rendű alperesnek visszajáró szolgáltatás nem teljesíthető.

[41] Hangsúlyozták, hogy a per tárgyát képező védjegyek eredeti tulajdoni viszonyainak visszaállítása sértené az alperesek lényeges jogos érdekét, hiszen a védjegyek átruházására több mint 10 éve sor került. Az alperesek ez idő alatt a védjegyek értékét növelték azáltal, hogy azokat folyamatosan használták és azok népszerűsítésére komoly összegeket költöttek, viselték a védjegyjogosultsággal járó kötelezettségeket és költségeket. A védjegyeket önmagukban, a kapcsolódó üzleti modell nélkül a felszámolási vagyon részévé tenni gazdasági értelemben a védjegyek elpocsékolását jelentené. Emiatt jelen ügyben az eredeti állapot helyreállítása helyett az érvényessé vagy a hatályossá nyilvánítás indokolt, és emellett szükség esetén rendelkezni kell az esetleg ellenszolgáltatás nélkül maradt szolgáltatások ellenértékének pénzbeli megtérítéséről is.

[42] Álláspontjuk szerint a jogerős ítélet indokolásának [92] bekezdése – amely szerint az érvényessé vagy a határozathozatalig terjedő hatályossá nyilvánításnak csak akkor lett volna helye, ha az I. rendű alperes a kérelem mellett igazolta volna, hogy képes az ellenszolgáltatás nélkül maradó szolgáltatás visszatérítésére – sérti a régi Pp. 3. § (3) bekezdését, mert sem az első-, sem a másodfokú bíróság nem adott előzetes tájékoztatást az eljárás során, így az alpereseknek semmilyen lehetőségük nem volt arra, hogy akár az I. rendű alperes önerejéből, akár más forrásból, így a teljesítés valamely más alperes általi átvállalása útján a teljesítőképességet bizonyítsák. A jogerős ítélet a régi Ptk. 237. § (2) bekezdését is sérti, mert a jogszabály a másodfokú bíróság által elvárt feltételt nem tartalmazza. Az ítélet ezáltal szigorúbb mércét támasztott az alperesekkel szemben, mint a jogszabály.

[43] Kifogásolták a fentiekén túl, hogy az eljáró bíróságok nem vizsgálták a részleges érvénytelenség lehetőségét, megsértve ezzel a régi Ptk. 239. §-át. Álláspontjuk szerint a bíróságok akkor jártak volna el helyesen, amennyiben védjegyenként egyesével elemezték volna, hogy a támadott szerződések megkötésekor piaci értéke eltér-e olyan mértékben a

szerződésben alkalmazott értékektől, hogy az eltérés az adott egyedi védjegy vonatkozásában érvénytelenségi ok alapjául szolgálhat. Nem lett volna mellőzhető annak vizsgálata, hogy voltak-e olyan védjegyek, amelyek esetében nem állt fenn a megállapított érvénytelenségi ok.

[44] A II. rendű és a III. rendű alperes 2026. április 23-án (Gfv.6. sorszám alatt), majd 2023. június 8-án (Gfv. 8. sorszám alatt) kiegészítették a felülvizsgálati kérelemben előadott érveiket. A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 18. §-ára utalással hivatkoztak a védjegyhasználati kötelezettségnek és a használat elmulasztásának a védjegy értékére gyakorolt hatására, ezzel kapcsolatban arra, hogy az eredeti védjegyjogosult – a per korábbi I. rendű felperese – a védjegyeket nem használta, ami azt eredményezte, hogy az I. rendű alperessel kötött szerződések lényegében értéktelen védjegyek átruházására vonatkoztak. Hivatkoztak továbbá a Vtv. 47. § (3) bekezdése szerint a védjegylajstrom közhitelessége, valamint a védjegylajstromba bejegyzett tények fennállásában jóhiszeműen bízó személyt megillető jogi védelem alapján a III. rendű alperes jóhiszemű jogszerzésére. Bejelentették egyben, hogy az U. D. (szó) európai védjegy új jogosultja, a G. M. Kft., akire a jogerős ítélet a perben való részvétele nélkül kihat, miből következően a régi Pp. 51. § a) pontja, 275. § (4) bekezdése és 252. § (2) bekezdése szerint is helye van a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésének. A Vtv. 10. §-ában meghatározott tízéves oltalmi idő, valamint az oltalom megszűnésének (Vtv. 35. §) és megújításának (Vtv. 65. §) szabályai miatt azzal is érveltek, hogy egy védjegy kivételével a III. rendű alperes gondoskodott a perbeli védjegyek megújításáról; a jogerős ítélet a megújított védjegyekre nem, vagy csak az eredeti lejáratú idő szerint terjedhetett volna ki, ellenkező esetben a felperes értékesebb védjegycsomaghoz jut, mint amelyet eredetileg a védjegyjogosult eladott. Utaltak a jogerős ítélet indokolásának hiányosságára azzal a felperesi érveléssel kapcsolatban, hogy az alperesek nem termelő vállalkozások, nem voltak abban a helyzetben, hogy a védjegyeket az árujegyzékük szerint hasznosítsák. Állították továbbá a jogerős ítélet kapcsán a Vtv. 47. §-a mellett az EU Alapjogi Chartája 16. és 17. Cikkeinek sérelmét is.

[45] A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmében – tartalma szerint – a jogerős ítéletet részben, az elsőfokú ítéletet részben megváltoztató és a keresetet a korábbi I. rendű felperes és az I. rendű alperes 2013. november 14-i, valamint 2013. november 18-i védjegyátruházási szerződéseiről érvénytelenségének megállapítására és az eredeti állapot helyreállítására irányuló részében elutasító, egyben a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala megkereséséből a .. és a .. .. védjegyek törlésére vonatkozó felhívást mellőző rendelkezések tekintetében kérte hatályon kívül helyezni, és így kérte az elsőfokú ítéletet a vonatkozó részében helybenhagyni.

[46] Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a támadott részében a régi Pp. 2. § (1) bekezdésébe, 206. § (1) bekezdésébe, 221. § (1) bekezdésébe és a régi Ptk. 200. § (2) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő.

[47] Előadta, hogy a másodfokú bíróság a fenti védjegyátruházási szerződések érvénytelenségének vizsgálata során nem megfelelően értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, azokból téves jogi következtetést vont le, iratellenes megállapításokat tett, és tévedett, amikor nem állapította meg e szerződések nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütközését és nem alkalmazta a felperes által kért semmisségi okból eredő jogkövetkezményt.

[48] Vitatta a jogerős ítéletnek azt a megállapítását, amely szerint a perbeli két szerződést érintően ne állított és bizonyított volna olyan többlettényállási elemet, amely megalapozta volna a nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütközést. A felperes ekként kérte figyelembe venni a vételár teljesítésének elmaradását. Az eljárás során kifejtett álláspontját megismételve utalt a BH 2015. 430. számon közzétett eseti döntésre, amelyben a Kúria hasonló tényállás mellett (ingatlanra vonatkozó adásvételi szerződés megtámadása tekintetében) arra a következtetésre jutott, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet, a vételár akárcsak részleges kielégítésének hiánya és reális lehetősége, a hitelezői érdekek kijátszása olyan többlettényállási elemek, amelyek megalapozzák a szerződés jóerkölcsbe ütközését. Hivatkozott a Kúria Gfv.30.329/2014. számú ügyben hozott azonos tartalmú határozatára is.

[49] A jogerős ítélet indokolásával szemben kiemelte, hogy a perben meghallgatott B. T. tanú vallomásából aggálytalanul megállapítható, hogy a vételár kifizetésére nem került sor, és kétségtelen az is, hogy olyan okirat sem került elő, amely ennek ellenkezőjét alátámasztotta volna. Iratellenes ezért a másodfokú bíróság következtetése a vételár megfizetésével kapcsolatban. Az indokolási kötelezettség megsértését abban látta, hogy a másodfokú bíróság nem határozta meg ítéletében, hogy az I. rendű alperes ügyvezetőjének mikor tett tanúvallomását értékelte az elsőfokú bírósághoz képest eltérően, és ebből következően azt, hogy a vételár megfizetésre került-e. Nem indokolta meg továbbá az ítéletábra, hogy milyen okból értékeli az elsőfokú bíróságtól eltérően B. T. és T. Gy. tanúknak az elsőfokú bíróság által hivatkozott előadását, vagy milyen okból hagyta ezeket figyelmen kívül.

[50] Az érvénytelenséget megalapozó többlettényállási elemek között jelölte meg a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetet és a hitelezők kijátszását, melyek alátámasztásként utalt a korábbi I. rendű felperes 2011. és 2012. évi mérleg szerinti eredményére, a saját tőke 2012. évi mértékére, a 2013. évi online sajtóközleményekre, valamint T. Gy. tanúvallomására. Többlettényállási elemként kérte még figyelembe venni a feltűnő értékaránytalanság kirívó mértékét is, melynek kapcsán nyomatékkel kérte figyelembe venni a szakértő ezt alátámasztó megállapítását.

[51] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban fenntartását kérte a csatlakozó felülvizsgálati kérelmével nem támadott részében. Egyetértett a jogerős ítélet vonatkozó indokaival. Hangsúlyozta a II. rendű és a III. rendű alperesnek a per elhúzását célzó rosszhiszemű pivitelét. Részletesen bemutatta az egyes védjegyek mikénti használatát.

[52] A II. rendű és a III. rendű alperes a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelme tekintetében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérték a csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel érintett részben. Hivatkoztak a csatlakozó felülvizsgálati kérelem eljárási feltételeinek hiányára is, érdemben pedig egyetértettek a jogerős ítélet ide tartozó indokaival.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[53] A felülvizsgálati eljárás kereteinek tisztázásához rögzíti elsőként a Kúria, hogy a II. rendű és a III. rendű alperes felülvizsgálati kérelme – tartalmi értékelésével egyértelműen megállapíthatóan – nem támadta a jogerős ítélet valamennyi rendelkezését. A II. rendű és a III. rendű alperes a felülvizsgálati kérelem általuk megfogalmazott petitumától eltérően

ugyanis nem a teljes jogerős ítéletet tették felülvizsgálat tárgyává: a másodfokú bíróság határozatát kizárólag abban a részében kérték felülvizsgálni, amely az elsőfokú ítélet részbeni helybenhagyásáról rendelkezett, és a keresetnek a 2013. november 15-i védjegyjátruházási szerződés érvénytelenségével összefüggésben helyt adott. A felülvizsgálati kérelem nem állította a jogerős ítélet jogszabályba ütköző jellegét a II. rendű és a III. rendű alperesre kedvező, azaz az elsőfokú ítéletet a további részében megváltoztató és a felperes keresetét a 2013. november 14-i, valamint a 2013. november 18-i védjegyjátruházási szerződésekkel összefüggő részében, valamint az alperesek egymás közti szerződéseinek érvénytelenségének megállapítására irányuló részében elutasító tartalma kapcsán.

[54] Kiemeli az előzőekhez kapcsolódóan a Kúria, hogy a felperes módosított keresetében valódi tárgyi keresethalmazatot alkottak a 2013. november 14-i, a 2013. november 15-i és a 2013. november 18-i védjegyjátruházási szerződések érvénytelenségére alapított keresetek. A per korábbi I. rendű felperese és az I. rendű alperes között önálló jogügyletként 2013. november 14-én, majd újabb jogügyletként 2013. november 18-án létrejött védjegyjátruházási szerződések érvénytelenségének megállapítására és az eredeti állapot helyreállítására irányuló keresetek, amelyekre a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelme vonatkozott, a felülvizsgálati kérelemmel érintett 2013. november 15-i védjegyjátruházási szerződéssel kapcsolatos érvénytelenségi keresettől különálló, egyenként is önállóan elbírálható kereseti igények; valódi tárgyi keresethalmazatban álltak a felülvizsgálati kérelemmel érintett és a másodfokú bíróság által alaposnak talált kereseti összetevővel.

[55] A Kúria korábban a Gfv.III.30.572/2022/11. számú ítéletében állást foglalt a járulékos jellegű csatlakozó felülvizsgálat intézménye és a valódi tárgyi keresethalmazatban előterjesztett keresetek összefüggéséről. Jogértelmezését továbbra is irányadónak tartja, attól eltérni nem kíván. Kimondta, hogy a csatlakozó felülvizsgálati kérelemre vonatkozó szabályozásból következően olyan kérdésben, amely nem függ össze a felülvizsgálattal támadott – önálló elbírálás és külön ítéleti rendelkezés alá eső – keresettel, nem vehető igénybe a csatlakozó felülvizsgálati kérelem járulékos intézménye.

[56] A régi Pp. 273. § (6) bekezdése és 244. § (1) bekezdése a csatlakozó felülvizsgálati kérelem előterjesztését nem csak hatályában, de tárgyában is hozzárendeli a határidőben előterjesztett felülvizsgálati kérelemhez.

[57] A csatlakozó felülvizsgálati kérelem a fellebbező fél ellenfele által igénybevehető járulékos jellegű perorvoslat, amelynek intézményesítése mögött az a megfontolás áll, hogy a jogerős ítélet rendelkezéseit magára nézve ugyan sérelmesnek tartó, de a jogvita lezárása érdekében felülvizsgálatot mégsem kérő félnek a jogerős ítélet megtámadására vonatkozó jogát fenn kell tartani – valójában a vele szemben letelt felülvizsgálati határidőt követően újra meg kell nyitni – arra az esetre, ha a jogerős ítélettel szemben az ellenfél felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. Az így feléledő perorvoslati lehetőség azonban korlátozott, járulékos: nemcsak hatályosságának feltétele, de lehetséges tartalmát és tárgyát is meghatározza a másik fél részéről határidőben benyújtott felülvizsgálati kérelem, és determinálja alapvetően magának az ügynek a tárgya, adott esetben a perben érvényesített és támadott keresettöbbség ténye is.

[58] Abból következően, hogy a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél ellenfele a felülvizsgálni kért ítélet megváltoztatását a per főtárgyát illetően csak annyiban és abban a körben kérheti csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel, amennyiben az ítélet ellen megillette a felülvizsgálati kérelem előterjesztésének joga és az ellenfél felülvizsgálati kérelme érinti a per főtárgyát (Legfelsőbb Bíróság P.törv.I.21.206/1977. – BH1978. 432.), mindez valódi tárgyi keresethalmazat esetén a keresettöbbség perjogi sajátosságait követve azt jelenti, hogy amennyiben a felülvizsgálatot kérő fél az egyidejűleg és együttesen elbírálni kért több önálló kereset közül nem valamennyi önállóan elbírálható, ezáltal külön ítéleti döntésre tartozó kereset kapcsán támadja a jogerős ítéletet, a felülvizsgálatot korábban nem kérő fél csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel csak a felülvizsgálat megnyitott tárgyi terjedelmében, a felülvizsgálattal érintett keresettel összefüggésben léphet fel. Hasonlóan foglalt állást a Legfelsőbb Bíróság is a keresetre, viszontkeresetre vonatkozó ítéleti tartalom összevetésével (Gf.XI.30.005/2007. – BH 2007. 348.).

[59] Valódi tárgyi keresethalmazat esetén a jogerős ítélet adott keresetre vonatkozó rendelkezése egyedül akkor támadható és vizsgálható felülvizsgálati eljárásban, amennyiben azt hatályosan előterjesztett felülvizsgálati kérelem, majd az ahhoz megengedetten kapcsolódó csatlakozó felülvizsgálati kérelem érinti.

[60] Jelen ügyben a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelme a jogerős ítéletnek az elsőfokú ítéletet megváltoztató és a keresetet elutasító rendelkezésével szemben nem volt az előzőek szerint értelmezhető: a csatlakozó felülvizsgálati kérelem jelzett tartalmához – tárgyánál fogva – nem volt szervesen hozzárendelhető a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott, a 2013. november 15-i védjegyjátruházási szerződés érvénytelenségére alapított keresetet alaposnak ítéző része.

[61] A felperes a jogerős ítéletet a számára sérelmes, az elsőfokú ítéletet megváltoztató és az érvénytelenségi keresetet a további elemeit tekintve elutasító részében csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel nem, kizárólag önálló felülvizsgálati kérelemmel támadhatta volna, ennek lehetőségével azonban nem élt. A 2013. november 15-i védjegyjátruházási szerződés érvénytelenségére alapított kereset elbírálását támadó felülvizsgálati kérelemhez csatlakozva nem terjeszthette ki a felülvizsgálat terjedelmét csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel a jogerős ítélet másik két keresetre vonatkozó, de felülvizsgálati kérelemmel nem érintett részére.

[62] A Kúria ezért a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmét a régi Pp. 273. § (6) bekezdése és 244. § (1) bekezdése alkalmazásával hivatalból elutasította.

[63] Az ügy érdemét tekintve a Kúria a jogerős ítéletet a fentiek szerint a régi Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a II. rendű és a III. rendű alperes felülvizsgálati kérelmének korlátain belül, azaz az elsőfokú ítéletet helybenhagyó tartalmát tekintve vizsgálta felül, és azt a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból az alábbiak szerint nem találta jogszabálysértőnek.

[64] A felülvizsgálati eljárás lényegét és korlátait illetően – és ebből a szempontból is tisztázva a felülvizsgálati eljárás kereteit – előrebocsátja, hogy a felülvizsgálat – a törvényben tételesen megnevezett egyéb végzéseken felül – a jogerős ítélet, illetve az ügy érdemében hozott jogerős végzés ellen igénybevehető rendkívüli perorvoslat, amiből nemcsak az

következik, hogy a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, és nem lehet tárgya sem olyan tény-, sem pedig jogkérdés, amely a megelőző eljárásban nem merült fel, de következik az is, hogy felülbírálati jogkörét a Kúria az adott ügyben nem irányadó három kivételtől eltekintve, a felülvizsgálati kérelem korlátján belül, a törvényes határidőben érkezett perorvoslati kérelemben előadott jogszabálysértések vizsgálatával gyakorolhatja, amennyiben a felülvizsgálati kérelem hivatkozásai tartalmilag is megfelelnek a régi Pp. követelményeinek.

[65] A régi Pp. 272. § (1) és (2) bekezdései értelmében a jogerős ítélet több rendelkezését támadó, avagy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel. Ezek a támadott határozat, a jogszabálysértés és azzal összhangban a megsértett jogszabályhely megjelölése, a jogorvoslati kérelem indokainak ismertetése és a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem. Több jogszabálysértésre alapított felülvizsgálati kérelemnek valamennyi jogszabálysértés tekintetében teljesítenie kell az előzőekben bemutatott tartalmi elvárást, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A tartalmilag hiányos perorvoslati kérelem nem korrigálható utóbb hiánypótlás elrendelésével, és a felülvizsgálati határidőn túl a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél kiegészítő nyilatkozatával sem. A felülvizsgálati kérelemnek a kötelező tartalmi, egyben fogalmi elemekkel a benyújtására nyitva álló hatvannapos határidőn belül kell rendelkeznie. A régi Pp. 272. §-át 2012. szeptember 1-jei hatállyal módosító, az igazságügyi és közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi CXVII. törvény 9. §-a és 17. §-a eredményeként a 2012. október 31-e után jogerőre emelkedett határozatok ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmek kötelező tartalmi eleme – egyebek mellett – a megsértett jogszabályhely megjelölése, amelyet konkrétan, a jogforrás, a paragrafusszám, az esetleges bekezdések és pontok számának megadásával kell meghatározni, követelmény továbbá az is, hogy az így megjelölt jogszabályhely megfelelően a jogszabálysértés szöveges körülírásának.

[66] Az előzőekből következő alapvető elvárás egyben a felülvizsgálati kérelemmel szemben – érdemi elbírálásához és eredményességéhez –, hogy hivatkozásai a fenti tartalommal megfeleltethetők legyenek a felülvizsgálni kért határozatnak: a felülvizsgálatot kérő félnek a jogerős határozat indokaival, érveivel szemben, azok cáfolatára kell az ellenérveit megfogalmaznia. A jogerős ítélet abban a részében, amelyet a felülvizsgálati kérelem nem, vagy úgy támad, hogy kérelme az adott körben nem rendelkezik maradéktalanul a Pp.-ben előírt tartalmi elemekkel, nem bírálható felül a felülvizsgálati eljárásban.

[67] Jelen ügyben a felülvizsgálatot kérő II. rendű és III. rendű alperesek több körülhatárolható okból támadták a jogerős ítéletet. A felülvizsgálati kérelem azonban – a következőkben részletezettek szerint – nem valamennyi hivatkozás tekintetében felelt meg az érdemi elbírálásához szükséges követelményeknek.

[68] A felülvizsgálati eljárás már ismertetett szabályai szerint elkészttségük miatt nem voltak figyelembevehetők a II. rendű és a III. rendű alperesnek a felülvizsgálati határidőn túl, 2026. április 23-án és 2026. június 8-án (Gfv.6., Gfv.8. alatt) újonnan előadott hivatkozásai olyan további jogszabálysértésekre, amelyek az eredeti felülvizsgálati kérelemben egyáltalán

nem jelentek meg. Elkésett előterjesztése zárta így ki annak értékelését a felülvizsgálati eljárásban a Vtv. 18. §-a szerint, hogy a per korábbi I. rendű felperese miként használta, illetve hogy használta-e egyáltalán a később átruházott védjegyeket, és hogy ez befolyásolta-e a védjegyek szerződéskötés kori értékét. Ugyanebből az okból nem kerülhetett sor a III. rendű alperes – vagy más személy – jóhiszemű jogszerzésének vizsgálatára sem a Vtv. 47. § (3) bekezdése szerint, valamint annak az új – meg nem engedetten egyedül a felülvizsgálati eljárásban bejelentett, de annak szabályozási keretei között is elkésett – tényállításnak a figyelembevételére és eljárásjogi értékelésére sem, miszerint a megjelölt európai védjegyet a perben eddig részt nem vevő személy megszerezte. Nem volt vizsgálható továbbá elkésett bejelentése miatt a felülvizsgálatot kérő alperesek érvelése a védjegyek III. rendű alperesi megújításával kapcsolatban (Vtv. 10. §, 35. §, 65. §), és az ítélet indokolásának hiányosságát illetően sem, amit nem a védekezésük kapcsán, hanem a keresetet megalapozó felperesi érvelés hiányos elbírálása miatt állítottak. Elkésett bejelentése miatt nem volt figyelembevehető a II. rendű és a III. rendű alperesek hivatkozása az EU Alapjogi Chartájával kapcsolatosan sem. Az előzőek okán meghaladta a felülvizsgálati eljárás kereteit, ezért a Kúria nem foglalkozhatott állást a Vtv. értelmezésével a védjegyek jogi természetéről és az átruházásukra kötött szerződés érvénytelenségének lehetséges jogkövetkezményeiről.

[69] A felülvizsgálati eljárás már ismertett szabályai és korlátai miatt nem volt érdemben értékelhető a felülvizsgálati kérelem hivatkozása a felperes perbeli legitimációjának hiányára, továbbá az eredeti állapot helyreállításának arra alapított kizártságára, hogy a védjegyek átruházása irreverzibilis jellegű, valamint a felülvizsgálati kérelemnek azzal a hivatkozással kapcsolatosan sem, amely a régi Pp. 3. § (3) bekezdésére hivatkozással támadta a jogerős ítéletnek az érvényessé nyilvánítás kérdésében elfoglalt jogi álláspontját.

[70] A másodfokú bíróság ugyanis – ítéletének indokolásából kitűnően – a felperes keresetösségi jogát illetően a per korábbi I. rendű felperese és a felperes közti engedményezési és jogátruházási szerződés értelmezésével, azaz egyfelől bizonyítékértékelő munkával, majd pedig a feltárt szerződésben foglaltak anyagi jogi minősítésével foglalt állást úgy, hogy a felperes nem perlési megbízott – tehát nem pusztán egy más személyt megillető igény perbeli érvényesítésének jogát szerezte meg –, hanem jogosultjává is vált az ügybeli védjegyátruházási szerződésekkel átruházott védjegyeknek, miáltal megillette a keresettel érvényesített jog. A felülvizsgálati eljárás már ismertett szabályai szerint ezért a II. rendű és a III. rendű alperesnek ahhoz, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértő jellegét ebben a körben kimutassák, a határozat indokolásának megfeleltethetően, a régi Pp., illetve a Ptk. adekvát rendelkezéseinek megsértésére kellett volna – a konkrét jogszabályhely megjelölésével és a jogszabálysértés egyidejű szöveges kimunkálásával – hivatkozniuk: vagy arra, hogy a másodfokú bíróság a tényleges tartalmától eltérően vette figyelembe a vizsgált engedményezési és jogátruházási szerződést, mivel annak nem volt a felperes anyagi jogi jogosultságát megalapozó és az ítéletben így kiemelt kikötése; vagy arra kellett volna hivatkozniuk, hogy a szerződés értelmezési szabályának megsértésével azonosította a szerződéses tartalmat az ítélettábla; vagy azzal kellett volna érvelniük, hogy a szerződésben foglaltak anyagi jogi minősítése során vont le téves – a vonatkozó anyagi jogi normának meg nem feleltethető – következtetést a másodfokú bíróság. A felülvizsgálati kérelemnek azonban nem volt az előzőeknek megfelelő – a felülvizsgálati kérelemtől elvárt – tartalom tulajdonítható. A II. rendű és a III. rendű alperes felülvizsgálati kérelme szövegesen ugyan utalt az engedményezési szerződés tartalmának téves meghatározására, azonban annak megfelelő konkrét jogszabályhelyet nem jelöltek meg. Egyedül a régi Pp. 3. § (1) bekezdésének megsértését állították, de az alapján nem volt felülvizsgálható a jogerős

ítéletnek az engedményezési és jogátruházási szerződés rendelkezéseinek értelmezésén alapuló következtetése arra, hogy a felperes jogosultjává vált a perbeli védjegyeknek, miáltal közvetlen jogi érdeke folytán megillette a perben érvényesített igény.

[71] Tartalmi hiányossága – a szövegesen előadott jogszabálysértés logikájának megfelelő sérült jogszabályhely megjelölésének elmaradása – zárta ki a felülvizsgálati kérelem eredményességét abban a részében, amely egyedül a régi Ptk. 237. §-ának és a Cstv. 40. § (1a) bekezdésének megsértését állította abból következően, hogy a védjegyátruházás irreverzibilis jellege zárta ki az eredeti állapot helyreállítását. A II. rendű és a III. rendű alperesek ebben a körben maguk sem azt állították, hogy az ügyben eljáró bíróságok az érvénytelenség különös jogkövetkezményeit – köztük az eredeti állapot helyreállítását – ne a vonatkozó anyagi jogi norma (régai Ptk.) tartalmának megfelelően értelmezték volna, ahogyan az a bírósági gyakorlatban – többek között – reverzibilis és irreverzibilis szolgáltatások elhatárolásával régóta megjelenik. Valójában abból, az álláspontjuk szerint nem értékelt körülményből eredően állítottak jogszabálysértést, hogy a védjegyátruházás maga eltérő jogi természetű (irreverzibilis), mint ahogy azt a jogerős ítélet minősítette és figyelembe vette, ezért nem fért össze az eredeti állapot helyreállításának – egyébként ebből a szempontból jogszabálysértés nélkül értelmezett – jogintézményével. A II. rendű és a III. rendű alperesek az általuk szövegesen az előzők szerint előadott jogszabálysértésnek megfeleltethetően viszont egyáltalán nem jelöltek meg olyan konkrét jogszabályhelyet – a Vtv. speciális rendelkezései vagy egyéb anyagi jogi szabályozás szerint –, amely a védjegy sajátos jogi természetét és átruházásának állított jellemzőjét támasztotta volna alá, és amelynek tényleges megsértésével alakították ki – a felülvizsgálati kérelem érvelése szerint – jogi álláspontjukat az ügyben eljáró bíróságok.

[72] Nem volt megfeleltethető a jogerős ítélet indokolásának, ezért nem volt érdemben értékelhető a felülvizsgálati kérelem hivatkozása a régi Pp. 3. § (3) bekezdésének megsértésére sem amiatt, hogy elmaradt az ügyben az alperesek kellő kioktatása és felhívása az érvényessé nyilvánításhoz szükséges bizonyítékaik előterjesztésére az I. rendű alperes teljesítőképessége kapcsán. A jogerős ítélet indokolásából kitűnően a másodfokú bíróság azért nem tekintette alkalmazhatónak a per korábbi I. rendű felperese és az I. rendű alperes érvénytelennek talált védjegyátruházási szerződésével kapcsolatban az érvényessé nyilvánítás lehetőségét, mert magának a szerződő I. rendű alperesnek nem volt meg az ehhez szükséges elemi perjogi nyilatkozata: az I. rendű alperes maga nem kérte az érvényessé nyilvánítást. Emellett értékelte a másodfokú bíróság, de csak kiegészítő jelleggel azt a felülvizsgálati kérelemmel érintett körülményt, hogy az I. rendű alperes nem állította és nem is igazolta, hogy képes az ellenszolgáltatás nélkül maradó szolgáltatás visszatérítésére. Mindebből következően a felülvizsgálatot kérő alpereseknek ahhoz, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértő jellegét az előző körben kimutassák, nem volt elegendő az I. rendű alperes teljesítőképességének helyettesítő jellegű igazolására és az ezzel kapcsolatos felhívás elmaradására hivatkozniuk. A jogerős ítélet indokainak megfeleltethetően elsődlegesen az I. rendű alperes releváns kérelme tekintetében kellett volna megdönteniük az ítélet helyességét: vagy arra a külön eljárási szabálysértésre hivatkozással, hogy az I. rendű alperesnek volt kérelme az érvényessé nyilvánításra, vagy pedig azzal kellett volna érvelniük a megfelelő jogszabályhely megjelölésével és a jogszabálysértés szöveges kifejtésével, hogy nem volt a jogerős ítéletben írtak szerint értékelhető a szerződő I. rendű alperes hiányzó kérelme. A felülvizsgálati kérelem azonban nem rendelkezett az előzőeknek megfelelő tartalommal. Mivel a fél releváns tényállítása és nyilatkozata az, amely felveti és értelmezhetővé teszi a perben a bíróság tájékoztatási és felhívási kötelezettségét a régi Pp. 3. § (3) bekezdése szerint,

önmagában a régi Pp. 3. § (3) bekezdésének sérelmén keresztül nem volt kimutatható a jogerős ítélet jogszabálysértő jellege a sérelmezett körben.

[73] A felülvizsgálati kérelem érdemben vizsgálható hivatkozásaival szemben az ügyben eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül tekintették elfogulatlanoknak a kirendelt szakértőt és – a perjogi szabályok irányadó keretei között – aggálytalannak az általa készített szakértői véleményt, amelyet a szakértő írásban az alperesi észrevételek alapján pontosított és a szóbeli meghallgatása alkalmával megerősített. A Kúria a jogerős ítélet indokolásával egyetértett, ezért az ítélet tábla helytálló indokainak megismétlése nélkül a felülvizsgálati kérelemmel kapcsolatban csupán kiemeli, hogy nyilvánvalóan nem teszi megállapíthatóvá a szakértő elfogultságát önmagában az, ha nagyobb nyomattal (a felülvizsgálati kérelem szerint indulatosan) fogalmazza meg álláspontját azzal a féllel szemben, aki felismerhetően hátráltatja a szakértő munkáját, többszöri felhívásra sem szolgáltat iratot és kérdésre sem ad választ. A felülvizsgálati kérelem további érvelésével szemben ebben az eljárásjogi helyzetben az elsőfokú bíróság az eljárás szabályok által megengedetten és helyesen járt el, amikor a szakértő többszöri jelzésére, hogy a számításaihoz szükséges adatokat és iratokat az alperesek nem bocsátják a rendelkezésére, a mulasztó alperesekkel szemben pénzbírságot szabott ki, és emellett arra kötelezte a szakértőt, hogy a rendelkezésére álló adatok alapján alakítsa ki álláspontját és így szolgáltatson véleményt. A II. rendű és a III. rendű alperes álláspontjától eltérően [rég Pp. 190. § (2) és (3) bekezdés, 192. § (1) bekezdés, IRM rendelet 10. § (1) bekezdés, Szaktv. 39. § (1)-(2) bekezdés, 47. § (4) bekezdés] nem tette hiányossá a szakértő vizsgálatát és aggályossá sem magát a szakértői véleményt, hogy a szakértő az általa elérhető és ellenőrizhető egyéb gazdálkodási adatok értékelésével tudott állást foglalni a feladatává tett körben. A régi Pp. 3. § (3) és (4) bekezdéséből, 141. § (6) bekezdéséből együttesen következően, abból az eljárásjogilag releváns körülményből, hogy a II. rendű és a III. rendű alperes a gazdálkodásukra vonatkozó adatokat sem a szakértő, sem a bíróság felhívására nem bocsátották a szakértő rendelkezésére, nem a szakértői vélemény hibája, hanem az következett, hogy a bíróság jogszerűen hozta meg érdemi döntését a szolgáltatni elmulasztott iratok értékelése nélkül készült szakértői vélemény alapján.

[74] Leszögezi a Kúria, hogy a kirendelt szakértő az ügy sajátosságainak megfeleltethetően – nemcsak az előzőekben részletezett eljárásjogi helyzetnek, de a vizsgált védjegyjátruházási szerződések konstrukciójának és a védjegyek tapasztalt adottságainak is megfelelően –, indokoltan választott értékelési módszert, és annak megfelelő, ellenőrizhető gazdálkodási adatok feldolgozásával adott szakértői véleményt a vizsgált védjegyek szerződéskötéskori értékéről az egyes védjegycsoportok összértékét, majd abból arányosítással az egyes védjegyek értékét meghatározva. A szakértő módszere és álláspontja – az egyes védjegycsaládokra (a védjegyjátruházási szerződések tárgyra) az elért árbevételből összevontan meghatározott érték – összhangban állt az egyes védjegyjátruházási szerződések, így a felülvizsgálati eljárásban releváns 2013. november 15-i szerződés ennek megfelelően azonosítható tartalmával és jogi megoldásával is, ahogy arra a jogerős ítélet lényegében a felek által jogilag oszthatatlanná tett szolgáltatás jellemzőire utalással helyesen rámutatott. Alátámasztotta továbbá a védjegycsoportokra vonatkoztatott értékelést az a szakértő által jelzett további – kétségbe nem vont – körülmény is, hogy a forgalmazott termékeken sok esetben átfedésben, többszörözötten jelennek meg a perbeli védjegyek, ami nem tett lehetővé egyenkénti védjegyértékelést. Az egyébként ismert és szakmailag elfogadott szakértői módszert (a védjegycsalád árbevétel alapú értékelését) az ügyben egyedül alkalmazhatóvá tette a bemutatott perjogi szituáció is, hogy a felek mulasztása miatt nem volt adat a védjegyek egyenkénti értékelésének elvégzésére, ahogyan azt a szakvélemény hangsúlyozta.

Mindezzel szemben megalapozatlanul, az ügy sajátosságait figyelembe nem vevő módon állította a felülvizsgálati kérelem a védjegyek egyenkénti értékelésének szükségességét, amire nemhogy nem álltak rendelkezésre értékelhető és ellenőrizhető gazdálkodási adatok a perben, de maguk a szerződő felek sem voltak erre tekintettel a 2013. november 15-i (és a további két) védjegyátruházási szerződésben. A szerződéses konstrukció szerint a szerződő felek szintén csak a védjegycsomag együttes – az egyes védjegyek ezen belül arányosan, egyenként azonos nagyságú – értékét határozták meg.

[75] Kiemeli a fentiekén túl a Kúria a szakértő – írásban, majd szóban is pontosított – megállapításai közül, hogy mivel a perbeli védjegyek mindegyike oltalom alatt állt a vizsgált átruházás idején, megvásárlásuknak nem volt piaci kockázata; a védjegycsoportok védjegyei a vizsgált – az átruházást követő több éves – időszakban folyamatosan hasznot termeltek a gyártónál és a forgalmazónál is. A védjegyek a „piacon beágyazott” termékek védjegyei voltak; hasznosságuk – nem csak korábbi forgalmazási, bevételi adatokból –, de az utóéletük, tehát a későbbi bevételi adatok alapján is számszerűsíthető volt.

[76] A felülvizsgálati eljárás korábban már részletezett sajátosságai miatt nem vette figyelembe a Kúria a felülvizsgálati kérelem hivatkozását arra, hogy a szakértői vélemény helyességét megkérdőjelezte a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának Szellemivagyon-értékelés a Szellemi tulajdon nemzeti Hivatalában címmel publikált útmutatójától való eltérés, illetve az a további körülmény is, hogy a szakértő nem végzett nettó jelenérték-számítást az általa modellezett jövőbeli pénzárammal kapcsolatban. A II. rendű és a III. rendű alperes ugyanis a per megelőző szakaszaiban minderre nem hivatkoztak, a szakvélemény észrevételezési szakaszában egyik körülménnyel kapcsolatban sem jelezték a szakvélemény álláspontjuk szerint homályos vagy hiányos tartalmát, és nem kérték a szakértő magyarázatát. Felülvizsgálati érvelésüket a korábban elő nem adott nyilatkozattal meg nem engedetten terjesztették ki, az a felülvizsgálati eljárás szabályai szerint nem volt figyelembevehető.

[77] Rámutat továbbá a Kúria, hogy a felülvizsgálati kérelem állításával szemben a per korábbi I. rendű felperese magánszakértői véleményt a keresetlevéléhez – annak hiánypótlási szakaszában – szerzett be, de a szakvélemény helyességét az alperesek nem fogadták el, ezért vált szükségessé a perben szakértői bizonyítás felvétele a felmerült szakkérdésben (Pp. 177. §). Azon túl, hogy a magánszakértői vélemény nem a perben később kirendelt szakértő véleményének ellenőrzésére és megdöntésére készült, miáltal nem volt annak megfeleltethető, de azt megkérdőjelező tartalma, kétségtelenül kitűnik az iratokból az is, hogy a felperes az elsőfokú eljárásban lefolytatott szakértői bizonyítás eredményét elfogadta, és keresetét a továbbiakban nem alapította a keresetlevél benyújtásának szakaszában csatolt magánszakértői véleményre, hanem a kirendelt szakértő véleményére hivatkozott. Mindebből következően fel sem merült a szakértők együttes meghallgatásának és a véleményeik közti eltérés feloldásának szükségessége a régi Pp. 182. § (3) bekezdése szerint.

[78] Nem volt jogszabálysértő a jogerős ítélet az eredeti állapot helyreállításának elrendelésével kapcsolatban abból a további két, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt és a felülvizsgálatot kérő alperesek szerint a Cstv. 40. § (1a) pontjának, valamint a régi Ptk. 237. §-ának sérelmét előidéző okból sem, hogy az I. rendű alperes által nyújtott szolgáltatás visszatérítésére senki sem volt kötelezhető az ügyben (a korábbi I. rendű felperes megszűnt, a felperes pedig nem minősült a jogutódjának, nem lépett be a perbeli szerződésbe), illetve hogy a II. rendű és a III. rendű alperes a védjegyek értékét jelentősen növelték.

[79] A Kúria kiemeli, hogy a Cstv. ügyben irányadó 40. § (1a) bekezdése nem csak azt mondja ki, hogy a jogügyletek eredményes megtámadása esetén a régi Ptk. érvénytelen szerződésre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni, de kifejezetten rendelkezik arról is, hogy a felszámoló és a hitelező érvénytelenség címén kérheti az eredeti állapot helyreállítását és a vagyontárgyra a vagyontárgy elidegenítését követően alapított és közhiteles nyilvántartásba bejegyzett jog törlését is. Az ügyben eljáró bíróságok nem értelmezték a normatartalomtól eltérően a Cstv. idézett szabályát, amelynek megfelelt a közhiteles védjegylajstrommal kapcsolatos ítéleti rendelkezés is.

[80] Rögzíti továbbá, hogy azon túl, hogy a korábban már részletezettek szerint nem volt vizsgálható a felülvizsgálati eljárásban a védjegyátruházás eredetileg reverzibilis vagy irreverzibilis jellege, sem pedig az a kérdés, hogy az érvénytelen védjegyátruházási szerződés érvényessé nyilvánításának helye volt-e az ügyben az I. rendű alperes vonatkozó kérelme és teljesítőképességének igazolása hiányában, szintén a felülvizsgálati eljárás korlátai zárták ki, hogy a Kúria állást foglaljon az adott védjegyátruházás utólagos irreverzibilitásáról és a szerződés ebből következő hatályossá nyilvánításának lehetőségéről. A felülvizsgálati kérelem ugyanis – sem a jogszabálysértés szöveges előadásával, sem a sérült jogszabályhelyek megjelölésével [Cstv. 40. § (1a) bekezdés, régi Ptk. 237. §] – nem volt megfeleltethető a jogerős ítélet vonatkozó jogi álláspontjának, amely az érvényessé nyilvánítás megítélésével azonosan, a szerződő I. rendű alperes kérelmének – és teljesítőképességének – hiányában zárta ki a hatályossá nyilvánítás alkalmazását is. Ezen felül utalt még – bár más összefüggésben – a jogerős ítélet arra is {[76] bekezdés}, hogy a II. rendű és a III. rendű alperes csak általánosságban hivatkoztak a saját márkaépítésük értéknövelő eredményére, de azt nem támasztották alá, a vonatkozó adatokat nem szolgáltatták. A felülvizsgálatot kérő alperesek a jogerős ítélet indokait megfelelő hivatkozással nem cáfolták, ami kizárta annak figyelembevételét a felülvizsgálati eljárásban, hogy jogos érdekük sérelmével járna az eredeti állapot helyreállítása.

[81] A Cstv. 40. §-ában szabályozott sui generis érvénytelenségi pereknek az ítélkezési gyakorlatban egységesen megjelenő egyik elve, hogy az adott jogintézmény rendeltetésének lényege az érvénytelen jogügylettel elvont adósi vagyonnak a felszámolási vagyonba való visszajuttatása, miáltal a hitelezői igények a felszámolás hatálya alá visszakerült vagyonból a törvényben meghatározott módon (sorrendben és mértékben) kielégítést nyerhetnek [Alaptörvény 28. cikk, Cstv. 1. § (3) bekezdés, Kúria Gfv.VII.30.295/2019/20.].

[82] Az ügyben eljáró bíróságok a Cstv. 40. §-ában szabályozott megtámadási perek előzőeknek megfelelően értelmezett sajátossága szerint döntöttek az eredeti állapot helyreállításáról úgy, hogy nem rendelkeztek egyben az I. rendű alperesnek visszajáró ellenszolgáltatás megtérítéséről.

[83] Az a sajátos körülmény, hogy jelen ügyben az I. rendű alperes a jogerős ítélet alapján már nem érvényesíthet az érvénytelen szerződés alapján követelést hitelezői igényként a felszámolási eljárás keretében, és annak a Cstv.-ben meghatározott rendben való kielégítésére nem tarthat már számot [Gfv.VII.30.295/2019/20.] – hiszen a felszámolási eljárás a keresetindítás után, a peres eljárás alatt befejeződött –, önmagában nem tette kizárttá az eredeti állapot előzőek szerint indokolt és jogszerűen alkalmazott helyreállítását. Ahogyan a

Kúria az előzőekben már részletesen kifejtette, az érvénytelenség további különös jogkövetkezményei közül egy sem volt alkalmazhatónak tekinthető az ügyben.

[84] Az előzőekben részletezettek megalapozatlanná tették egyben a felülvizsgálati kérelmet a régi Ptk. 239. §-ára alapított részében is: a védjegycsalád ügyben releváns ténybeli és jogi jelentősége miatt, amit maga a 2013. november 15-i védjegyátruházási szerződés is ilyenként ismert el, nem merült fel – ahogy a védjegyek egyenkénti értékelésének lehetősége és szükségessége, úgy – az egyes védjegyekkel összefüggésben a részleges érvénytelenség alkalmazásának lehetősége sem.

[85] A fentiekből következően a jogerős ítélet a felülvizsgálatot kérő alperesek által megjelölt okból nem volt jogszabálysértőnek tekinthető, ezért a Kúria a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét.

Záró rész

[86] A II. rendű és a III. rendű alperes felülvizsgálati kérelmének eredménytelensége miatt a Kúria a régi Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó régi Pp. 78. § (1) bekezdése és 82. § (1) bekezdése együttes alkalmazásával egyetemlegesen kötelezte a II. rendű és a III. rendű alperest a felperes áfával növelt összegű, a csatolt megbízási szerződés szerint felszámított ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére [17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pont].

[87] A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmének hivatalbóli elutasítása folytán a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) ügyben irányadó 58. § (1) bekezdés f) pontjának alkalmazásával rendelkezett a felperes által elektronikusan megfizetett 839.120 forint csatlakozó felülvizsgálati eljárási illetékből a 10%-ra mérsékelt összegben felüli rész visszaigényléséről. Minderről a Kúria az adóhatóságot a határozata egy példánya megküldésével az elsőfokú bíróság útján értesíti [Itv. 80.§ (1) bekezdés i) pont, 81. § (2) bekezdés, 44/2004. (XII. 20.) PM rendelet].

[88] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

[89] A felülvizsgálatot a régi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

Olyan kérdésben, amely nem függ össze a felülvizsgálattal támadott valódi tárgyi keresethalmazatban álló, ennélfogva önálló elbírálás alá eső keresettel, nem vehető igénybe a csatlakozó felülvizsgálati kérelem járulékos intézménye.

Budapest, 2026. június 16.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr. Tibold Ágnes s.k. bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró